

Eindtijdbode

Jezus Christus en Dien gekruisigd

<https://www.eindtijdbode.nl>

De hemelvaart die onze geest heden behoeft

Efeze 2 vers 1 t/m 7 ¹

2

- "Ook u heeft Hij met Hem levend gemaakt, u die dood was door de overtredingen en de zonden, **2.** waarin u voorheen gewandeld hebt, overeenkomstig de leefwijze van deze wereld (sv: naar de eeuw dezer wereld), overeenkomstig de wil van de aanvoerder (sv: de overste) van de macht in de lucht, van de geest die nu werkzaam is in de kinderen van de ongehoorzaamheid, **3.** onder wie ook wij allen voorheen verkeerden, in de begeerten van ons vlees, door de wil van het vlees en de gedachten te doen; en wij waren van nature kinderen des toorns, evenals de anderen. **4.** Maar God, Die rijk is in barmhartigheid, heeft ons door Zijn grote liefde, waarmee Hij ons liefgehad heeft, **5.** ook toen wij dood waren door de overtredingen, **met Christus levend gemaakt** – uit genade bent u zalig geworden – **6.** en heeft ons met Hem opgewekt en met Hem in de hemelse gewesten gezet in Christus Jezus, **7.** opdat Hij in de komende eeuwen de alles overtreffende rijkdom van Zijn genade zou bewijzen, door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus."

De apostel Paulus spreekt hier van een hemelvaart, namelijk van **onze hemelvaart naar de GEEST**; een hemelvaart die nu, gedurende ons

---

¹ Alle Bijbelteksten zijn **door mij** vermeld in de Herziene Statenvertaling / **HSV**, tenzij anders vermeld. (noot AK)

aardse leven, moet geschieden. Het is een geestelijke belevenis, die even reëel is als onze dood en opstanding in Christus. Was dit niet zo, dan konden de heilsfeiten, in Gods Woord vermeld, niet in de genoemde rangschikking in ons persoonlijk leven worden ervaren. Want er is eerst DOOD en daarna OPSTANDING, en deze beide moeten eerst zijn geschied, wil er sprake zijn van HEMELVAART! En zo is het ook in het Raadsplan van God!

Als wij geen lichaam hadden, zou er nooit gesproken zijn over OPSTANDING. Opstanding is daar – door God verordineerd en door Jezus Christus als Eersteling ervaren – omdat wij stoffelijke lichamen hebben. Deze lichamen moeten worden gebracht tot onverderfelijkheid; de zonde moet er eerst "uitgetogen" worden, zoals hiervan ook sprake is in onze onderhavige tekst, langs de enige weg die er voor ons is; namelijk die van **dood en opstanding in Christus Jezus**.

Maar de Here heeft méér dan dat voor ons gedaan; Hij is voor ons ook ten hemelgevaren: Hij heeft ons **in Hem** "mede gezet in de hemel" (Efeze 2:6b, SV). Zo dan, als wij waarlijk **IN Christus** zijn, zo is er geen verdoemenis meer voor ons. Wij zijn dan een Nieuwe Schepping Gods ² in Hem en geroepen om ook als Hij ten hemel te varen. Straks zullen wij dit óók naar het opstandingsli-

---

² Zie onze GRATIS studie "[LUKAS – Het Boek van de NIEUWE MENS in Christus](#)" van E. van den Worm. (noot AK)

chaam ervaren, ter vervulling van de profetieën en beloften van God, maar ook NU naar de geest, gelijk de Geest in ons onderhavige Schriftwoord zegt: "Hij heeft ons mede levend gemaakt in Christus... en heeft ons mede opgewekt, **en heeft ons mede gezet in de hemel in Christus Jezus**" (zie Efeze 2:5b-6).

4 De dood van Jezus wordt door ons ook niet ervaren in een echte – lichamelijke – dood, maar in de uittijging uit (= het eruit trekken of onttrekken van) ons wezen van de geestelijke dood. Zo ervaren wij Zijn opstanding uit de dood eveneens niet als een echte – lichamelijke – opstanding, die er voor het Lichaam van Christus nu nog niet is, maar als **een innerlijk aandoen van het Nieuwe Leven**; opdat wij ervaren, wat eens in Paulus was, die schreef: "*Opdat ik Hem mag kennen!*" (Filippensen 3:10a)

- "*En dit is het **eeuwige leven**, dat zij **U kennen**, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die U gezonden hebt.*" (Johannes 17:3)

Net zo is het gesteld met onze hemelvaart nu, die wij in dit artikel onder de loep zullen nemen.

De hemelvaart hoort tot de nu nog onzichtbare wereld van God

"Hemelvaart" is een geweldig groot begrip en houdt véél meer in dan wij bij oppervlakkige beschouwing ervan zouden denken. Als wij er diep over nadenken en de Geest ons hierin leidt, worden wij door dit begrip overweldigd.

Van Jezus Christus kennen wij Zijn lijden, Zijn dood en opstanding. Het waren reële feiten in het leven van Jezus; ze zijn voor ons, Christenen, begrijpelijk, als wij hierover onze gedachten laten gaan, omdat deze dingen voor het oog, dit is zichtbaar, waren geschied. Zijn lijden werd door velen aanschouwd; ook zijn dood werd door velen gezien. Van zijn opstanding waren er getuigen te over. Maar zodra het gaat over "hemelvaart", hebben wij te maken met iets dat buiten het aardse vlak ligt, buiten ons gezichtsveld. Weliswaar hebben wij in de Bijbel hiervan getuigenis in Handelingen 1 vers 9-11:

- *"En nadat Hij dit gezegd had, werd Hij opgenomen terwijl zij het zagen, en een wolk onttrok Hem aan hun ogen. 10. En toen zij, terwijl Hij van hen wegging (sv: terwijl Hij heenvoer), hun ogen naar de hemel gericht hielden, zie, twee mannen stonden bij hen in witte kleding, 11. die ook zeiden: Galilese mannen, waarom staat u omhoog te kijken naar de hemel? **Deze Jezus, Die van u opgenomen is naar (sv: IN) de hemel, zal op dezelfde wijze terugkomen als u Hem naar de hemel hebt zien gaan.**"*

Maar dit ten hemelvaren was zichtbaar tot op een bepaald ogenblik: "een wolk onttrok Hem aan hun ogen". Toen zagen Zijn discipelen niets meer. En toch was er HEMELvaart, want Gods Woord getuigt dat Hij IN de hemel is opgenomen, Hij was dus gekomen op die PLAATS, waar Hij te voren

reeds over gesproken had en waar Hij Zijn discipelen van verteld had, zeggende: "Weest niet bedroefd, Ik ga heen om u een plaats te bereiden" (SV):

- *"Laat uw hart niet in beroering raken;... Ik ga heen om een plaats voor u gereed te maken."* (Johannes 14:1-2)

6 Toen reeds sprak Hij van deze gebeurtenis, waar Handelingen 1 vers 11 van spreekt. Maar de discipelen aanschouwden Zijn hemelvaart alleen maar tot een bepaalde hoogte. Toen kwam die wolk, die nam Hem van hun ogen weg. Ze hadden Hem daarna niet kunnen zien. Niemand van hen kon daarna getuigen hoe hoog Hij wel opvoer en waar Hij heen ging. Later konden zij zich, door de Heilige Geest, herinneren dat Hij hen betuigde dat Hij naar een PLAATS zou gaan, om ook voor hen daar een plaats te bereiden, opdat zij eenmaal met en bij Hem mochten zijn. Glorie voor God! In dit licht is de uitspraak van Jezus ook voor ons begrijpelijk – maar meer dan dit doen wij niet – *"In het Huis van Mijn Vader zijn veel woningen"* (Johannes 14:2). Dit heeft indirect met "hemelvaart" te maken.

"Hemelvaart" is beslist geen "ruimtevaart"

Als wij in Gods Woord de "hemelvaart" in beschouwing nemen – in Handelingen 1 vers 11 hebben wij, zoals wij hebben gezien, een getuigenis, en door genade geloven wij dit – dan zien wij

dat "hemelvaart" beslist geen "ruimtevaart" is. Ruimtevaart kent "tijd" (!), "afstanden", "beperking". Al deze dingen zijn vreemd als het gaat om "hemelvaart". Wat wij ervan weten uit Zijn Hogepriesterlijk gebed, is dat Hij terugging naar Zijn Vaderlijk Huis, naar die wondervolle hemel en die glorie van God. Hij had er niet bij verteld hoe lang die reis zou duren en waar het Vaderlijk Huis precies wel was. Ook is aan Zijn hemelvaart geen "beperking" verbonden. Wij weten uit de Schriften dat Hij niet alleen maar ten hemel gevaren was en de hemelen was ingegaan, maar ook dat Hij daar nog altijd is als onze Hogepriester, die altijd voor de troon van Gods genade voor ons bidt. En dit is al eeuwen zo!

Als het dus gaat om "hemelvaart" hebben wij niet alleen maar GENADE nodig, maar ook de **Zalving van God** en een OPEN HEMEL, willen wij kunnen zien wat Stefanus zag en wat Johannes op Patmos aanschouwde, anders is dit ZIEN niet mogelijk. Wat Johannes en Stefanus aanschouwden wordt door een "ruimtevaarder" helemaal niet gezien. De ruimtevaart berust louter op MENSELIJK VERNUFT en VERMOGEN, maar als wij het hebben over "hemelvaart" houden al deze MENSELIJKE begrippen op. Maar God heeft Zijn kinderen een hemelvaart beloofd.

Laat ons de Bijbel nagaan, opdat wij een zuiver, Schriftuurlijk beeld zullen krijgen van wat God bedoelt met "hemelvaart" en wat eraan gepaard gaat

in het leven van een "hemelvaarder".

Enoch: een wandel met God

"Enoch wandelde met God, en hij was niet meer, want God nam hem weg." (Genesis 5:24)

Dit is het getuigenis dat wij van Enoch hebben. In deze sobere woorden is tevens de reden verklaard, waarom God hem wegnam: **"Enoch wandelde met God."** Dit is dan het eerste gedrag dat God heeft verbonden aan "hemelvaart".

Als wij dit nu bekijken in het licht van de passage van Efeze 2, die wij aan het begin van dit artikel hebben geciteerd, dan is er tegenover dit "wandelen met God" een "wandelen overeenkomstig de leefwijze van deze wereld", dus naar de wil van "de overste van deze wereld" (zie Efeze 2 vers 2).

- *"Onder wie ook wij allen voorheen verkeerden, in de begeerten van ons vlees, door de wil van het vlees en de gedachten te doen; en wij waren van nature kinderen des toorns, evenals de anderen." (Efeze 2:3)*

Dit is **een wandel naar het vlees**, in de oude mens, in de krachtvolle werking van satan zelf, want hij beïnvloedt de gedachten van de mensen en maakt van het vlees van de mens zijn "speel-tuin". En al naar gelang en mate dat hij ons kon beïnvloeden, wandelden en handelden wij eertijds met hem, wij wandelden in zijn wegen. Dat deed **Enoch niet; hij wandelde met God!** En hiermee is alles gezegd wat tegenover dit wandelen naar

het "vlees" staat. Het gevolg hiervan was dat Henoch in zijn leven een letterlijke hemelvaart had gekend.

9 Ik zeg u met het Woord van God: Als wij waarlijk WANDELEN **met Hem**, nu, terwijl wij hier het leven hebben, waar wij nu leven in de bedeling van de Heilige Geest, daar is het mogelijk om nu reeds GEESTELIJK een hemelvaart te beleven. De hemelvaart van ons lichaam komt dan straks, daar hoeven wij dan niet aan te twifelen; hier moet een "opstanding", een "onverderfelijk gemaakt worden" aan voorafgaan.

Henoch wandelde met de Geest van God. Al staat het niet zo in de Bijbel geschreven, maar "de Here is de Geest", God is een Geest. En zo geloof ik met geheel mijn hart dat de Geest van God in het leven van Henoch, de rechtvaardige, aanwezig was geweest en dat hij ten hemel was gevaren door die wondervolle **kracht van de Heilige Geest!** Het geschiedde niet in eigen kracht, want er staat geschreven "**God** nam hem weg". En hoe zal God een mensenkind, zijnde hier op aarde, hebben weggenomen, als het niet was door de kracht van de Heilige Geest?

Mozes: Een getrouwe geloofswandel

"Alzo is Mijn knecht Mozes niet, die in Mijn ganse huis getrouw is." (Numeri 12:7, sv)

Mozes was dus GETROUW. Hij was getrouw IN ALLES, in **alle dingen betreffende de dienst**

van God, in Gods GEHELE HUIS! Mozes had zichzelf nooit afgevraagd: "Past dit nu wel bij mijn leiderschap"? "Komt dat mijn eer als voorganger van Israël niet te na"? "Is dit werk wel belangrijk genoeg"? NIETS van dit alles! Hij hield geen rekening met deze dingen, die trouwens thuishoren in een wereld van MENSELIJKE overwegingen. Een geloofswereld vraagt zulke dingen niet. In een geloofswereld kijkt God naar andere dingen. Ik herinner u aan een Woord dat u dit duidelijk zal maken.

Er was een man in Kapernaüm, wiens naam nooit genoemd is, net zomin die van zijn vier vrienden. Die man nu werd gedragen door zijn vier vrienden. En God alleen weet hoe lang zij met dat hoopje hopeloosheid, dat bundeltje machteloosheid, gesjouwd hadden over de straten van Kapernaüm. Van dit leven, dat "geraakt" was, iets wat wij nu kennen als een "beroerte", was niet veel meer overgebleven dan een wrak, een hoopje zieligheid. Hij kon nog wel luisteren, "ja" of "nee" knikken, maar daar is dan ook alles mee gezegd. Maar vier vrienden hadden zich zijn lot aangetrokken; zij hadden hem opgenomen en hadden met hem gesjouwd.

U weet uit de Bijbel dat deze vier een ongewone weg namen, omdat de gewone weg, door de deur van het huis, waar Jezus in was, hun werd versperd door de grote menigte. Ze braken het dak van dat huis open en zij lieten hem neer door dat

opengebrosen dak. Ik had, als ik dit verhaal las, me er altijd over verbaasd dat, toen zij hem neerlieten aan die vier touwen, hij **PRECIES** voor Jezus kwam. Ik heb later begrepen dat er maar één antwoord voor zoiets is: Als wij de dingen van God willen doen, met als basis datgene, waarop zij stonden, als wij óók **zelfverloochening, opoffering, mededeelzaamheid** kennen, als wij willen **DOEN**, wat God van ons vraagt jegens degene, die behoeft – gelijk die vier uit ons verhaal dit deden in hun onbaatzuchtigheid – dan kunnen wij vertrouwen op de **leiding van God**. En wat bij de mensen onmogelijk is, maakt God mogelijk. Geliefden, daar is geloofsgrond nodig om zulke dingen te kunnen doen! Ook moesten zij een behoorlijke dosis naastenliefde hebben gekend om met zo'n hoopje mens, te willen sjouwen en al die moeite te willen doen.

Zij kregen hem precies daar, waar nog de enige hoop op leven en redding was: aan de voeten van Jezus! Maar zij begeerden méér dan dat! Zij zochten niet alleen Zijn voeten, geliefden, waar ook **wij** moeten zijn, iedere dag opnieuw, zij zochten ook dat **verlossende Woord**, dat Hij moest uitspreken! Welke Hij ook uitgesproken had!

De kern van dit alles, waar ik op neer wil komen, is vervat in de woorden: "toen Hij **hun GELOOF** zag" (Lukas 5:20a). Wat een geloofsactie ging er van die vier vrienden uit! U moet God vragen. "Here, ik wil mijn ogen sluiten, maar opent U ze, opdat

ik kan zien hoe zij gewandeld hadden en wat zij gedaan hadden. Zij werden gedreven door zoveel andere dingen dan waardoor wij worden gedreven. **Toen Jezus hun geloof zag, sprak Hij Zijn verlossend Woord uit.** Er is een onverbreekelijk verband tussen Zijn zien en Zijn spreken! Omdat Hij GELOOF zag, sprak Hij (tegen de verlamde): "*Mens, uw zonden zijn u vergeven!*" (Lukas 5:20b, sv) en vervolgens: "*Ik zeg u, sta op, neem uw bed op en ga naar uw huis*" (Lukas 5:24b). En terstond sprong hij op in een volmaakte gezondheid, nam zijn bed op en ging naar zijn huis, God verheerlijkende!

Geliefden, wij zijn in Pinksteren. ³ BIJBELS Pinksteren is het wonderbaarlijkste wat ik ooit van God heb gekregen in mijn leven. De God aller genade zij geloofd en geprezen voor dit Bijbels Pinksteren. Dat is Pinksteren, dat eendrachtelijk op geloofsgronden handelt en wandelt en dat zulks doet in GETROUWHEID. Dat is wat deze vier vrienden samen ook uitbeelden. Alle vier bleven getrouwelijk hun deel doen. Als, bij wijze van spreken, één mocht uitvallen zou de zwaarte van de last op de drie anderen neerkomen, zij zouden dat "dode gewicht" nooit behoorlijk dat dak op kunnen krijgen.

---

³ In Pinksteren = In die Gemeente(n) waar de Pinksterboodschap en de Pinksterervaring – dus: de boodschap over en de ervaring van de **uitstorting** van (en dus de **vervulling** met) **de Heilige Geest** – gepredikt en ervaren wordt. (noot AK)

Dat God zal geven dat ons Pinksteren een openbaring zal mogen worden van zulk een **Bijbels Pinksteren!** Net zoals de eerste Gemeente dat was. Zij allen waren volhardende in vier wonderbare dingen:

"En zij volhardden:

- *in de leer van de apostelen en*
- *in de gemeenschap,*
- *in het breken van het brood en*
- *in de gebeden."* (Handelingen 2:42)

13

Door hun volharding in deze vier dingen van God wrochtte (= werkte) God mede door wonderen en tekenen. Jezus zag vanuit de hemel hun geloof! Waarachtig, Schriftuurlijk geloof, vrienden, drijft ons aan tot daden die niet te verklaren zijn vanuit een menselijk standpunt, maar die des te meer worden begrepen en aangevoeld door hen die zich óók **door de Geest willen laten leiden**. He-las is dit niet altijd zo in Pinksteren! Ook in Gods Woord vinden wij van dit menselijk manco de beelden. Ik breng u dan het beeld van die arme zieke in herinnering die daar al 18 jaar lag aan dat badwater van Bethesda. Daar was niet één mens die hem hielp, ofschoon daar zovelen op bezoek kwamen die ook daar hun familieleden hadden liggen, **totdat Jezus kwam**.

O, wat een verlossing was er in ons leven toen **Hij kwam!** Wat kwam er een oplossing in ons leven, een verademing in vrijheid! O, die sfeer van de gezegende Geest des Heren!

Toen Jezus hem aansprak, antwoordde deze verlamde man: *"Heere, ik heb geen mens om mij in het badwater te werpen wanneer het water in beroering gebracht wordt; en terwijl ik kom, daalt een ander vóór mij af."* (Johannes 5:7)

14

Wat een schrijnende ervaring was dit voor die man om gezonde mensen te zien komen tot andere zieken om hen te bezoeken of om hen te helpen, maar geen één was er die in onbaatzuchtigheid dacht aan deze stakker! O, wat een wondervol Woord had de Heiland toen tot hem gesproken, **een Woord van volkomen verlossing!** Wat eer ommekeer was er toen niet in zijn hart en leven! Nog spreken deze vijf zalen van het badwater van Bethesda ons van het wondervol kruis van Christus en Zijn veelvuldig zoenoffer – door vijf wonden heeft hij ons (vrij)gekocht – op dat kruishout van Golgotha! Deze vijf wonden vertellen u en mij ook dat de zintuiglijke mens volkomen wordt verlost! Halleluja!

Dit is nu wat de Here zoekt, geliefden: een geloofswandel; ja, **een getrouwe geloofswandel**. Als er geloof in Hem is, zijn alle dingen mogelijk! Wat een man was Mozes! Getrouw in alles! Nooit kwamen er menselijke overwegingen in hem op, behalve op dat ogenblik, toen men hem wilde stenen, toen men een eind wilde maken aan zijn leven, zoals men dat ook wilde doen aan dat van Jezus. Van de aanvang van zijn leven af zocht de duivel Mozes' dood, werkende achter farao; de

duivel deed dit ook, werkende achter Herodes, in Jezus' dag. Jannes en Jambres stonden Mozes tegen; Farizeeën en Schriftgeleerden hadden het Jezus gedaan. Mozes werd geboren in armoede als slaaf; onze Heiland werd geboren in de kribbe van Bethlehems stal en niet waardig geacht voor een plaats in de herberg! Zo zijn er vele punten van wonderbare overeenkomsten in deze beide levens.

15

Moge de Here ook ons **GETROUW** bevinden **IN ALLES!** Denk toch eens goed na over het woordje "**getrouw**". U zult dan zien dat het **GETROUWELIJK** iets doen héél wat anders is dan wat wij tegenwoordig om ons heen zien. Dit is die getrouwheid, die God van een ouderling, ook uit onze dagen, vraagt! Daarom moet een ouderling vooraf beproefd worden door de voorganger. Want hoe zou God de grote dingen aan hem kunnen toevertrouwen, als hij de kleine niet alleen versmaad, maar die ook niet doet met evenveel overgave als de grote dingen! Mozes deed zo! **Prijs God!** Het kostte Mozes zijn dood, voordat een volk kon ingaan; het kostte Jezus Zijn dood, toen Hij deed wat beiden, Mozes en Jozua, gedaan hadden. Mozes had het volk uitgeleid..., Jozua had het ingeleid...; Jezus Christus doet beide: Hij leidt ons **uit de wereld** en leidt ons **in diepe gemeenschap met Hem**, in een wereld vol van blijdschap, vrede en geluk; in een wereld van zo'n intense rust, die niemand en niets ons kan ontroven!

Bent u waarlijk getrouw, geliefden, in de dingen, die de Here u geeft te doen? Alleen als óók getrouwheid waarlijk wordt gevonden in òns leven, zullen wij een hemelvaart beleven en zal eens Zijn stem ook tot ons klinken: "Gaaf in, gij, goede en getrouwe dienstknecht, en beërft het Koninkrijk, hetwelk u is toebereld vanaf de grondlegging der wereld."

Elia: Een onverschrokken getuigenis tegenover de wereld

De derde gesteldheid vinden wij in [1 Koningen hoofdstuk 17](#), [hoofdstuk 18](#) en [hoofdstuk 19](#). Ik wil er alleen 1 Koningen 18 vers 8, 15 en 17-18 van citeren:

"Hij (Elia) zei: Ik ben het. Ga, zeg tegen uw heer: Zie, Elia is hier." ... "Elia zei: Zo waar de HEERE van de legermachten leeft, voor Wiens aangezicht ik sta, voorzeker, vandaag zal ik mij aan hem ver-tonen!" ... "En het gebeurde, toen Achab Elia zag, dat Achab tegen hem zei: Bent u degene die Isra-el in het ongeluk stort (sv: Zijt gij de beroerder van Isra-el)? Toen zei hij: Ík heb Israël niet in het ongeluk gestort, maar ú en het huis van uw vader, doordat u de geboden van de HEERE verliet en achter de Baäls aan gegaan bent."

Met dezelfde onverschrokkenheid, waarmee Elia Obadja, de hofmeester van koning Achab, kennis deed nemen van zijn aanwezigheid, deed hij zulks aan koning Achab zelf, die hem vervolgde. Elia

was zich bewust van zijn gezantschap van de God van Abraham, Izak en Jakob. Hij wist dat hij kwam met volmachten van God, voor Wiens aangezicht hij stond. Dezelfde onverschrokkenheid vinden wij tentoongespreid in het getuigenis van de drie Hebreeuwse mannen ten tijde van Nebukadnezar: [Sadrach, Mesach en Abednego](#). Deze onverschrokkenheid vinden wij ook in het getuigenis van de kinderen Gods in de Nieuwe Bedeling. Zie hoe Stefanus stond, lees hoe hij antwoordde. En dit deed hij niet uit hoogmoed of gedreven door zelfverheffing, verre van dat! Maar met de beslistheid, zekerheid en vastheid, met de onverschrokkenheid van de Heilige Geest, die Hij u en mij ook kan schenken:

- *"Wanneer zij u dan zullen brengen naar de synagogen en voor de overheden en de machthebbers, wees dan niet bezorgd hoe of wat u ter verdediging (sv: tot verantwoording) moet zeggen of wat u moet spreken. Want **de Heilige Geest zal u in dat uur leren wat u moet zeggen.**" (Lukas 12:11-12)*

En zulk een getuigenis is het dat een kind van God onverschrokken maakt. Zie Jezus tenslotte staan voor Zijn rechters, in de voorhof van Pilatus: *"Jezus stond voor de stadhouder (Pilatus) en de stadhouder vroeg Hem: U bent **de Koning van de Joden**? Jezus zei tegen hem: U zegt het." (Mattheus 27:11)*

Onverschrokkenheid is een wondervolle ervaring

van een kind van God. Nogmaals: het heeft niets te maken met een bravoure houding in eigen kracht! Waar wij in dit laatste geval terecht komen en wat er dan van ons gewordt, is vaak pijnlijk te noemen. Denk aan Herodes, de viervorst. In het Boek Handelingen kunt u van hem lezen. Toen hij op een gegeven moment het volk van Tyrus en Sidon aansprak, een koninklijk kleed aangedaan hebbende en gezeten zijnde op een rechterstoel, vleide het volk hem met de uitspraak: "*Een stem van God en niet van een mens!*" (Handelingen 12:22b). En geveid zijnde liet Herodes het zich gezeggen; waarop een engel des Heren hem sloeg "*en hij werd door de wormen (maden) gegeten en gaf de geest.*" (Handelingen 12:23b)

Met God valt niet te spelen of te spotten. Leven en dood zijn in Zijn hand. Maar voor Zijn gehoorzame kinderen is Hij een Medestander en hoe heerlijk is het te weten dat wij mogen leven in die onverschrokkenheid en leiding van de Heilige Geest. Dan houden wij geen rekening met omstandigheden of met de barricaden die de tegenstander op onze weg heeft gelegd, omdat wij dan weten dat onze God ons niet zal begeven noch verlaten. God zegt ons niet hoe lang de tegenstand van de boze kan duren en hoeveel barricaden op onze weg zijn gelegd, maar wel zegt Hij in Zijn Woord dat de weg naar de hemel langs vele verdrukkingen gaat. Maar **wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden!** Halleluja! Ge-

liefden, het is waarlijk beter een strop van mensen om onze hals te krijgen dan dat wij een kroon van God missen!

Zo laten wij, net als Paulus, de wedloop naar het doel in Christus ondernemen. Zie hem lopen, die daar zei: "Ik heb **alle dingen** schade en drek geacht om de uitnemendheid van de kennis van Christus Jezus!" (zie Filippenzen 3:8)

19

Jezus: Van harte gehoorzaam aan Gods wil

*"En in gedaante als een mens bevonden, heeft Hij Zichzelf vernederd en is **gehoorzaam geworden, tot de dood, ja, tot de kruisdood.**"* (Filippenzen 2:8)

Gehoorzaamheid aan Gods Woord is op zichzelf méér dan offerande, omdat het een offer is van eigen wil en weten. Hoe kon Jezus zulk een gehoorzaamheid opbrengen? Omdat wij dit getuigenis van Hem geschreven vinden in Hebréeën 10 vers 5 en 7:

- "Daarom zegt Hij bij Zijn komst in de wereld: Slachtoffer en graanoffer (sv: offerande) hebt U niet gewild, maar U (= God, de Vader) hebt voor Mij (= Jezus, de Zoon) een lichaam gereedgemaakt (sv: maar Gij hebt Mij het lichaam toebereid).” ... “Toen zei Ik (= Jezus, de Zoon): **Zie, Ik kom – in de boekrol is over Mij geschreven – om Uw wil te doen, o God.**"

Omdat Jezus in de wereld was gekomen om de WIL van God TE DOEN! Wat een gehoorzaam-

heid! En Hij had die wil gedaan vanaf het ogenblik dat Hij in de wereld kwam. En ook nu – in de hemelen opgenomen zijnde – is Hij God de Vader gehoorzaam, al de eeuwen door, als Gods Hogepriester “naar de ordening van Melchizedek”⁴, biddende voor u en mij en voor allen die in Zijn Naam geloven. En Hij blijft in deze gehoorzaamheid tot op dat moment, waarvan wij van Hem

⁴ **Uit de Winkler Prins en de Bijbelse encyclopedie:**

Melchizedek (dit betekent: “koning der gerechtigheid”) is de naam van de priesterlijke koning van **Salem** (of **Jeruzalem**) die Abram zegende en aan wie Abram schatting, namelijk tienden van de gehele buit, betaalde na de zege door de aartsvader (= voornaamste of oudste [voor]vader) behaald op de vier koningen van het Oosten (Genesis 14:18). Melchizedek was een priester van God, de Allerhoogste, dus van de ware God. De figuur van Melchizedek duikt later nog op in Psalm 110:4. In het Oude Testament speelt deze figuur verder geen rol meer. In het Nieuwe Testament daarentegen wordt een belangrijke, Messiaanse, typologische lering (= geestelijke verklaring van historische figuren en feiten) ontwikkeld rondom deze Oudtestamentische, priesterlijke en koninklijke persoonlijkheid (zie Hebr. 7). De Schrift ziet hem, die plotseling optreedt en plotseling verdwijnt, als type van Christus. Melchizedek wordt een voorafbeelding van het Nieuwtestamentische priesterschap in tegenstelling met het Levietische (= Israëlitische tempeldienst van lagere rang). Zelfs hetgeen in het oude verhaal is verzwegen wordt in Hebr. 7:3 in dienst gesteld van de typologie. Omdat wij in Genesis 14:18 niets over zijn herkomst of afstamming vernemen, verschijnt hij hier als een geheimzinnig Wezen van bovenaardse oorsprong (“zonder vader, zonder moeder, noch geslachtslijst...”). **Men spreekt aldus van “een priesterschap naar de ordening van Melchizedek”.** (noot AK)

lezen, dat Hij alle dingen zal overgeven aan God de Vader. En ook deze overdracht is **in gehoorzaamheid!** Halleluja!

Wat een wondervolle zaak is gehoorzaamheid! Daarom mislukt en derailleert (= ontspoot) de jeugd en doen de jongeren zo, omdat zij dit niet kennen! Daarom mislukt iedere arbeider van God, als hij deze Schriftuurlijke gehoorzaamheid in zijn leven

21 niet najaagt, kent en onderhoudt! In ons geloofsleven komt de test op gehoorzaamheid om de haverklap terug, zij het in verschillende variaties. Maar als u zich de situatie goed realiseert, komt u tot de gewaarwording dat God u wil **beproeven op gehoorzaamheid**. Als u God dan alzo gehoorzaamt, moet u zich niet bezig houden met de vraag: "Wat zal er nu gebeuren"? Dat is dan uw en mijn zaak NIET, maar die van God! Hij vraagt van ons alleen maar dat wij zullen **DOEN wat Hij ons zegt!** De rest is voor rekening van Hem!

Geliefden, deze wonderbare 4 gesteldheden: moeten wij goed voor onszelf noteren en in ons hart griffen:

1. Wandelen met God.
2. Getrouwheid in onze geloofswandel.
3. Onverschrokkenheid in ons getuigenis.
4. Gehoorzaamheid aan God en Zijn Woord.

Deze 4 gesteldheden kunnen het in ons leven zó maken dat wij, niet alleen straks naar het lichaam, maar **ook NU al naar de geest** deel hebben aan de hemelvaart van Jezus!

Deze 4 gesteldheden in Filippenzen 3:7-11

De apostel Paulus wijst ons **onder de zalving van de Heilige Geest** de weg tot zulk een geestelijke staat:

- "Maar wat voor mij winst was, dat heb ik om Christus' wil als schade beschouwd. 8. Ja, beslist, ik beschouw ook alles (sv: **alle dingen**) als schade vanwege de voortreffelijkheid (sv: **de uitnemendheid**) van de kennis van Christus Jezus, mijn Heere, om Wie ik dat alles (sv: **al die dingen**) als schade ervaren (sv: **gerekend**) heb. En ik beschouw het als vuiligheid (sv: **drek**), opdat ik Christus mag (ge)winnen, 9. en **in Hem** gevonden word, niet met mijn rechtvaardigheid, die uit de wet is, maar die door het geloof in (sv: **van**) Christus is, namelijk de rechtvaardigheid uit God door middel van het geloof; 10. opdat ik Hem mag kennen, en de kracht van Zijn opstanding en de gemeenschap met Zijn lijden, doordat ik aan Zijn dood gelijkvormig word, 11. om hoe dan ook te komen tot de opstanding van de doden." (Filippenzen 3:7-11)

Na de wederopstanding der doden volgt vanzelfsprekend de letterlijke hemelvaart!

Paulus betuigde hier dat hij ALLE DINGEN schade gerekend had en achtte die drek te zijn. Alle dingen in verband met het menselijk bestaan op aarde; alle dingen die verband houden met de werkingen van het vlees, waar de mens zo dikwijls aan verknocht raakt. Het betreft ook alle dingen

die men in eigen gedachten kan koesteren en ook alle daden die men heeft volbracht. Paulus achtte die dingen schade en drek om: **IN Hem** gevonden te worden. Alléén **IN Hem** is eeuwig behoud! Paulus moest een man van wetenschap geweest zijn, een "vat vol wijsheid". Zeker zou hij bij het schrijven van het "**IN-Hem-gevonden-worden**" hebben gedacht aan die redding van dat achttal in Noach's dagen, dat zich IN die ark zich bevond.

Vers 7: "*Maar wat voor mij winst was, dat heb ik om Christus' wil als schade beschouwd.*"

Bij een innerlijke gesteldheid als deze begint de **wandel met Jezus**.

Vers 8 (SV): "*Ja, gewisselijk ik acht ook ALLE dingen schade te zijn, om de uitnemendheid der kennis van Christus Jezus, mijn Here; om Wiens wil (het ging Paulus dus niet om zijn eigen wil, ofschoon hij ook wilde wat Jezus wilde) ik al die dingen schade gerekend heb, en acht die drek te zijn, (met één doel): opdat ik Christus moge gewinnen.*"

In al deze dingen was Paulus GETROUW, net als Mozes.

Vers 9: "*en (opdat ik) in Hem gevonden word, niet met mijn rechtvaardigheid, die uit de wet is, maar die door het geloof in (SV: van) Christus is, namelijk **de rechtvaardigheid uit God** door middel van het geloof.*"

Als u dit vers goed leest, spreekt, het van de mate van GEHOORZAAMHEID in Paulus' leven en bediening.

Vers 10 en 11: "opdat ik Hem mag kennen, en de kracht van Zijn opstanding en de gemeenschap met Zijn lijden, doordat ik aan Zijn dood gelijkvormig word, 11. om hoe dan ook te komen tot de opstanding van de doden."

24

In deze verzen leest u van die ONVERSCHROKKENHEID. Dit was niet meer uit Paulus' gedachten te bannen; hier had hij ALLES voor over! Hier had hij naar gejaagd; heel zijn wezen had zich hiernaar uitgestrekt! Zo jaagde hij "naar het doel: (tot) de prijs van de roeping van God, die van boven is, in Christus Jezus" (Filippenzen 3:14b).

En hierin bestaat "de roeping van God", **dat wij Hem zullen kennen en de kracht van Zijn opstanding**, langs de weg van gemeenschap met Zijn lijden en de gelijkvormigheid aan Zijn dood, opdat er voor ons niet alleen straks een letterlijke – een lichamelijke – opstanding zal zijn, maar ook heden een geestelijke. Paulus zelf had dit ervaren tijdens zijn leven hier op aarde!

Ik kan me zo voorstellen dat deze of gene de opmerking maakt: "Ja, maar daarvoor was hij ook Paulus"! Zou die Here en Christus Jezus van Paulus een andere zijn als uw Here en Christus? Zou Hij niet hetzelfde kunnen doen in uw en mijn leven? Maar u ziet, de prijs moet worden betaald: Er moet een wandelen zijn met God, er moet een getrouwheid in die wandel zijn, daar moet een gehoorzaamheid zijn en dan zal die onverschrokkenheid ook ons deel zijn.

Onze wandel in de hemel IN Christus Jezus

Efeze 2:6 (SV): "...en heeft ons mede gezet in de hemel IN Christus Jezus."

Hoe moeten wij dit nu voor ons, in ons leven hier op aarde, opvatten? Laat ons hiertoe gaan naar het Hogepriesterlijk gebed:

- "Vader, Ik wil dat waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn die U Mij gegeven hebt, opdat zij Mijn heerlijkheid zien, die U Mij gegeven hebt, omdat U Mij hebt liefgehad vóór de grondlegging van de wereld." (Johannes 17:24)

Zo bad Jezus! Hij bad niet alleen voor Zijn discipelen uit die dagen, maar ook voor allen die door het gepredikte Woord in Zijn Naam geloven. Hij bad toen al voor de Gemeente, die Hij met profetische blik zag, dezelfde Gemeente, waarvan de Geest spreekt in Efeze 5:27, **de Gemeente "zonder smet of rimpel"**.

De Here sprak in Zijn Hogepriesterlijk gebed van die plaats, die Hij ook voor u en mij heeft bestemd. Ontegenzeggelijk is het mogelijk, niet alleen om dit straks naar de gehele Nieuwe Mens te beleven na de opstanding of verheerlijking van ons lichaam, maar ook om dit, **in de geest, nu al** te kennen; zoals wij ook nu al in de geest dood en opstanding in Christus moeten smaken! Niet voor niets zegt de Heilige Geest tot u en tot mij:

- "Als u nu met Christus opgewekt bent (hier heeft u de opstanding naar de geest), zoek dan de dingen die boven zijn, waar Christus is, Die aan de

rechterhand van God zit. Bedenk de dingen die boven zijn." (Kolossenzen 3:1-2a)

26

Ons tot wedergeboorte gebracht hebbende naar de geest, grijpt de Geest van God het aller-eerst naar onze GEDACHTENWERELD! Want Hij weet dat, als deze gedachtewereld gereinigd kan worden zoals Hij het bedoelt, daar dan ook voor het kind van God de WANDEL IN DE HEMEL is! Immers als Christus Jezus in de hemel is – en Hij IS daar – en wij zoeken en vinden Hem, **dan wandelen wij met Hem** en zijn wij tot hetzelfde gekomen als Henoch in zijn dag! God haalde hem naar Huis met lichaam, ziel en geest, zoals Hij ook met Mozes en Elia gedaan had. God deed dit met een speciaal doel. Laat ons zulke bijzondere beschikkingen van God in Zijn hand laten. Hij had dit ook met Jezus gedaan. Wij lezen in de Bijbel alleen van vier sterfelijke mensen, die levend ten hemel zijn gevaren.

Nochtans zijn allen, waar de Here voor gebeden had in Zijn Hogepriesterlijk gebed, kinderen van God; allen die Hem waren gegeven in Zijn dagen, in de loop der tijden daarna en heden, in deze laatste dagen. En al deze kinderen Gods zijn één IN en DOOR Christus Jezus!

- *"En Ik heb hun de heerlijkheid gegeven die U Mij gegeven hebt, opdat zij één zijn, zoals Wij Eén zijn; **Ik in hen, en U in Mij**, opdat zij volmaakt één zijn en opdat de wereld erkent dat U Mij gezonden hebt en hen liefgehad hebt, zoals U Mij*

hebt liefgehad." (Johannes 17:22-23)

Het is dan ook enkel en alleen IN en DOOR Jezus Christus dat wij die vier genoemde gesteldheden, die verbonden zijn aan een hemelse wandel, kunnen DOEN. **Niet door kracht, noch door geweld, maar door Zijn Geest zullen alle dingen geschieden.** En wij hebben de belofte van God, dat ze zullen geschieden.

27 • *"Wie overwint, zal Ik geven met Mij te zitten op (sv: in ⁵) Mijn troon, zoals ook Ik overwonnen heb, en Mij met Mijn Vader op Zijn troon gezet heb."* (Openbaring 3:21)

En **die troon is in Gods hemel!** Al die vier levens, waar wij over gelezen hebben, hadden overwonnen en óók wij kunnen overwinnen, want Gods Woord zegt van ons dat wij in Christus méér dan overwinnaars zijn! ⁶ Wij kunnen naar de geest onze hemelvaart kennen en **wandelen in de hemel!** Maar nogmaals: wij kunnen het alleen doen in en door Jezus Christus en Die gekruisigd, omdat Hij, als zijnde het Levende Woord, iets in ons doet:

"Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot op de scheiding van ziel en geest,

---

⁵ Denk hierbij aan: ***"in het midden van de troon"*** – volgens Openbaring 4:6. (noot AK)

⁶ Zie onze GRATIS studie "[De overwinnaars: over \(de macht van\) zonde en satan in de eindtijd](#)" van E. van den Worm. (noot AK)

van gewrichten en merg, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart." (Hebreeën 4:12)

Onze gedachtewereld heeft dagelijkse reiniging door het Woord

28 Het Woord van God grijpt de gehele mens aan en vernieuwt hem, maar het eerst grijpt Hij naar de geest en oordeelt Hij de gedachten, omdat onze gedachtewereld het moeilijkst te reinigen is. Geliefden, u kunt verlost zijn en afstand gedaan hebben van vele dingen naar het lichaam, maar u zult zelf ervaren hoe moeilijk onze gedachtewereld te reinigen is en hoe dikwijls daar nog besmetting plaats heeft, hoe dikwijls wij nog in gedachten zondigen. De mens is lichaam, ziel en geest; maar het is in die geest dat de Heilige Geest **door het Woord** voornamelijk werkt en blijft werken. Is onze gedachtewereld het eerste dat Hij aangrijpt bij onze vernieuwing, het is ook het laatste bolwerk, waar Hij mee klaar zal komen:

- *"Als u nu met Christus opgewekt bent, **zoek dan de dingen die boven zijn, waar Christus is**, Die aan de rechterhand van God zit. **Bedenk de dingen die boven zijn** en niet die op de aarde zijn, want u bent (af)gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God. Wanneer Christus geopenbaard zal worden, Die ons leven is, dan zult ook u met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid." (Kolossenzen 3:1-4)*

Dit is wat Christus in ons wil uitwerken: de **vernieuwing van ons denken**, en hiertoe moeten wij Hem zoeken en vinden aan Gods rechterhand. Iedere dag opnieuw behoeven wij **reiniging in onze gedachtewereld**. Zondigen wij in onze gedachten en bekeerden wij ons niet direct tot de Here, zo zouden wij deze zondige gedachten overleggen in ons hart en zou onze innerlijke afvalligheid van Christus verder in ons voortwoekeren; wij zouden dan, net als Demas, de wereld wederom liefhebben en Christus en Zijn Gemeente verlaten. Indien er zo'n afvallige geest in ons heerste, zou onze ziel onrustig in ons worden. Het is een ziele-toestand, die wij zo goed leren kennen en verstaan in Psalm 42 vers 12:

- *"Wat buigt u zich neer, mijn ziel, en wat bent u onrustig in mij? **Hoop op God**, want ik zal Hem weer loven; Hij is de volkomen (sv: **menigvuldige**) verlossing van mijn aangezicht en mijn God."*

Indien er sprake is van "**menigvuldige verlossing**", zo is er ook sprake van een geweldige "strijd"! U heeft gezien waarin Davids ziel gekomen was, toen zijn geest afvallig was en het Woord van God met hem streed, en hij tot inzicht was gekomen, in welke diepe duisternis hij zich bevond. Heeft u wel eens een sterke boom zien buigen onder de kracht van een orkaan? Hij breekt niet, maar buigt zich diep, dankzij zijn goede constellatie (= gezonde staat). En zo is het ook in de geest. Het is door Gods genade dat wij, door de zonde gebracht in

een storm, niet breken. Maar wij moeten ons diep buigen... U zult zien dat dit menigvuldig uw ervaring wordt, méér dan u lief is, als u uw gedachte-wereld niet in de reinheid van Christus houdt!

David had, meer dan enig ander schepsel, een bewogen ziele-leven gekend. In de Psalmen verstaan wij hoe zijn ziel vaak werd neergebogen onder de verzoeken, verleidingen en beproe-

vingen. **Dankzij Gods genade bleef hij overeind.** God hield Zich vast aan Zijn eigen getuigenis: "Hij is een man naar Mijn hart". God had hem lief, omdat hij zijn zonden berouwvol wist te belijden als het Woord van God tot hem kwam! O, die peilloze liefde van God, die een wereld verloren in schuld zoekt te redden.

- *"Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat **ieder die in Hem gelooft**, niet verloren gaat, maar **eeuwig leven heeft**." (Johannes 3:16)*
- *"Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen tot bekering te roepen, maar zondaars." (Mattheüs 9:13b)*

U ziet de degradatie, de val, van een kind van God, als hij zich verontreinigt, beginnend in zijn gedachten. Maar dit is niet nodig als wij in **de reinigende kracht van Zijn Woord, Bloed** ⁷ en

---

⁷ Zie onze GRATIS studie "[De overwinningen van het gestorte Bloed van het Lam van God, over satans zonde-macht](#)" van E. van den Worm. (noot AK)

Geest ⁸ blijven. Doen wij dit niet, dan komt de degradatie ook in onze ziel en smaken wij daar strijd en onrust. Schroeien wij deze toe, zo komt de degradatie ook in ons lichaam en komt onze eerst innerlijke afvalligheid tot openbaring. En onze wandel is dan verder in het vlees, al blijft men zich nog "Christen" noemen en doet men nog "Christelijke arbeid". Er is voor de laatste tijd een grote afvalligheid voorzegt, waarin wij nu al leven. Laten wij ons hoeden voor "valse arbeiders", al doen zij ook "wonderen en tekenen in de Naam van Jezus", maar hun dagelijkse wandel is in het vlees en hun motieven zijn die van het vlees! Het zijn **werkers der ongerechtigheid!** ⁹ Dit alles overdenkend komen wij tot het besef waartoe een mens in degradatie komen kan!

Eens zal een mens, zittende in de tempel, als een god zitten en zich in zijn hoogmoed laten aanbid-den, het is de zoon der uiterste ongerechtigheden, de antichrist, de gepersonifieerde satan!

Laat ons daarom uitermate oppassen in deze dagen; **alleen het Woord van God geeft licht!** Het Woord van God is een lamp voor onze voet, een licht voor ons pad! Zo zullen wij in gehoorzaamheid aan het Woord blijvend, in ons leven hier op

---

⁸ Zie onze GRATIS studie "[De natuurlijke mens en de Heilige Geest](#)" van CJH Theys. (noot AK)

⁹ Zie onze GRATIS studie "[De verborgen ONgerechtigheid – Valse arbeiders in een Gemeentelijke bediening](#)" van CJH Theys. (noot AK)

aarde een hemelvaart ervaren en **in Hem blijven wandelen**, als wij de genoemde 4 gesteldheden, verbonden aan **een hemelse wandel in Christus**, handhaven. Zo zullen onze reiniging en heiliging toenemen, en tenslotte kunt u niet anders staan dan daar, waar de apostel Paulus stond, toen hij alles "schade en drek" achtte omwille van de uitnemendheid van Christus. Dit kon Paulus doen, omdat hij, met ogen die door de Heilige Geest waren verlicht, wist te staan in het domein van vergankelijkheid. En gekomen zijnde in zulk een wezensgesteldheid bracht deze hem tot het harts-tochtelijk verlangen om "*met onze woning die uit de hemel is, overkleed te worden*" (2 Korinthe 5:2b).

O, geliefden, ik kan niet zeggen dat Paulus de dingen van zijn leven niet genoten had. Hij wist te spreken van overvloed, maar ook van gebrek; ook van diepe vreugde, als hij met ware broeders verkeerde; maar **naast dit alles wist Paulus dat er een leven was dat met Christus verborgen was in God!**

God zij al de glorie!

CJH Theys

Uit: "Boodschappen voor vandaag en morgen", bundel 5

Digitaal uitgewerkt door A. Klein